

РЕШЕНИЕ

№ 981

гр. София, 14.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 06.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **13968** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „М. и син” ООД, гр. С., чрез упълномощения процесуален представител адв. К. И., със съдебен адрес - С., ул. „К.”, бл. 25, вх. „Б”, ет. 1, ап. 22, срещу ревизионен акт №[ЕГН] / 07.09.2010г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., обжалван по административен ред и потвърден с решение № 280 / 15.02.2011г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” - С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което ревизионният акт да бъде отменен в обжалваните части. Претендира разносните по делото. Представя писмени бележки. Ответникът - директорът на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище, че жалбата е неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Със съдебно решение № 15684/10.12.2012г. на ВАС, осмо отделение, постановено по адм.дело № 4631/2012г. е отменено съдебно решение №925/21.02.2012г. на АССГ, първо отделение, 5 състав, постановено по адм.дело № 2627/2011г. в частта, в която е отхвърлена жалбата на [фирма] срещу ревизионен акт № [ЕГН]/07.09.2010г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с решение №280/15.02.2011г. на директора на дирекция „ОУИ” при ТД на НАП – С., в частта, в която с ревизионния акт не е признато право на данъчен кредит по доставки от

[фирма], [фирма], [фирма] и в частта относно преобразуването на финансовия резултат със стойността на фактурите, издадени от ЕТ „Н. – Р. П.” и от [фирма], както и в частта за разносните, съответно на отменената част на съдебното решение. Делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. Дадени са задължителни указания при новото разглеждане на делото в отменената част съдът да обсъди поотделно и в тяхната съвкупност приложените по делото ревизионни актове, издадени на преките доставчици [фирма], [фирма], [фирма], ведно с останалите писмени доказателства и заключението по ССЧЕ.

В останалата част ревизионният акт е влязъл в сила, тъй като със съдебно решение № 15684/10.12.2012г. на ВАС, осмо отделение, постановено по адм.дело № 4631/2012г. е оставено в сила съдебно решение №925/21.02.2012г. на АССГ, първо отделение, 5 състав, постановено по адм.дело № 2627/2011г. в останалите обжалвани части.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1002568 от 25.03.2010 г., издадена от М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” в ТД на НАП С., (оправомощена със Заповед № РД-01-6 /05.01.2010г. на директора на ТД на НАП С.) е възложено извършването на ревизия на „М. и син” ООД, за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за периода 01. 02. 2008 г. – 29. 02. 2008 г., 01. 04. 2008 г. – 31. 07. 2008 г. и 01. 12. 2008 – 31. 12. 2008 г. и за корпоративен данък за периода 01. 01. 2008 г. – 31. 12. 2008 г. Ревизията е следвало да приключи до 06.07.2010 г. Ревизията е повторна, във връзка с отменително решение № 365/16.03. 2010 г. на директора на Дирекция „ОУИ”. Резултатите от ревизията са обективирани в ревизионен доклад № 1002568 от 16. 07. 2010 г., връчен на управителя на дружеството на 10. 08. 2010 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К1002568 от 20.07.2010г., е определен М. И. М., за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на „М. и син” ООД. Ревизията е приключила с ревизионен акт № [ЕГН] / 07.09.2010г., връчен на представляващ дружеството на 20.09.2010 г. Ревизионният акт е оспорен по административен ред и е потвърден с решение № 280 / 15. 02. 2011 г. на директора на Дирекция „ОУИ” С.. Решението е връчено на 17. 03. 2011г.

Ревизионният акт е обжалван по съдебен ред.

В хода на съдебното производство са представени ревизионни актове, издадени на преките доставчици на жалбоподателя [фирма], [фирма], [фирма] за процесните периоди. В ревизионните актове не са извършени корекции на декларирания от тези доставчици ДДС по процесните доставки.

Приета е съдебно –счетоводна експертиза, която съдът изцяло кредитира като неоспорена от страните, от която е видно, че преките доставчици са включили издадените от тях фактури в дневниците за продажби и в справките –декларации за ДДС за съответния период.

Ревизионният акт е отменен изцяло със съдебно решение №925/21.02.2012г. на АССГ, първо отделение, 5 състав, постановено по адм.дело №2627/2011г. Съдебното решение е отменено частично от касационната инстанция и върнато за ново разглеждане в частта за непризнато право на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма].

Предмет на съдебното производство пред настоящия съдебен състав е ревизионният акт в частта, в която с него са определени задължения на жалбоподателя по ЗДДС в размер на 8191.08 лева главница и съответните лихви за забава върху тази сума, както и корпоративен данък за довносяне в размер на 1200.20 лева главница и лихви за забава в размер на 251.95 лева. Задълженията са формирани поради отказано право на данъчен кредит и непризнати разходи по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма].

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, срещу ревизионен акт, който подлежи на съдебен контрол, от надлежна страна с правен интерес ос оспорване на ревизионния акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на определените му в закона правомощия, в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на ревизионния акт.

При издаване на ревизионния акт обаче е допуснато нарушение на материалния закон. Ревизиращият орган е отказал правото на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2, във вр. с чл. 6 от ЗДДС, тъй като е приел, че по процесните фактури не са налице реални, респективно облагаеми доставки. Този извод не се основава на събраните доказателства в хода на ревизията и в хода на съдебното производство. С влезли в сила ревизионни актове на преките доставчици процесните фактури са включени при определяне на задълженията по ЗДДС за съответния период. Данъчните органи не са констатирали основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и начисления данък, издателите на фактурите не са се позовали на такива основания. Преценени съвкупно с останалите доказателства по делото констатациите в ревизионните актове на преките доставчици дават основание да се приеме, че сделките са облагаеми, реално осъществени. Налице са законовите предпоставки за признаване на право на данъчен кредит при определяне на задълженията по ЗДДС на жалбоподателя и на разход при определяне на финансовия резултат на дружеството за облагане с корпоративен данък за 2008г. по процесните фактури

По отношение на доставчика „ЕТ„Н. – Р. П.“:

С оспорения ревизионен акт е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 185,06 лв. по фактури № 0376/29.04.2008г., №0419/27.05.2008г., № 0480/20.06.2008г., № 0488/25.06.2008г., №0599/28.07.2008г. и № 0623/30.07.2008г. с предмет „строителни материали по опис“, издадени от ЕТ„Н. – Р. П.“.

По делото е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, съгласно която фактурите са отразени в дневниците за продажби и подадените справки – декларации по ЗДДС. Процесните фактури са счетоводно отразени, представени са касови бонове, доказателство за плащане по сделките.

На [фирма] е извършена данъчна ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от 21.06.2007г. до 30.06.2008г., която е завършила с издаване на ревизионен акт №[ЕИК]/04. 05. 2010г. Процесните фактури са включени в дневниците за продажби и

справките – декларации по ЗДДС. При ревизията не са направени промени в дневника за продажби, не е извършена корекция на начисления ДДС. В ревизионния акт са определени данъчни задължения на [фирма] по ЗДДС за данъчни периоди месец април, месец май и месец юни 2008г., в които са включени и начисления ДДС по процесните фактури, издадени от [фирма] на [фирма] през данъчни периоди месец април, месец май и месец юни 2008г. общо в размер на 3284.98 лева. Ревизията не обхваща данъчен период месец юли 2008г., въпреки това обаче настоящата съдебна инстанция приема, че следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит на жалобоподателя и за този период, защото са налице законовите основания за това по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и са изпълнени условията по чл. 71 от ЗДДС. Издадена е фактура, подадена е справка-декларация по ЗДДС, сделката е включена в дневника за продажби на доставчика, извършено е плащане по сделката, което е косвено доказателство за нейното реално осъществяване.

По отношение на фактурите, по които прекият доставчик се е задължил с ДДС за внасяне съответно следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит на получателя на доставката. Принципът на данъчен неутралитет и липсата на риск от данъчни загуби, след като доставчикът – едноличен търговец се е задължил да плати като е начислил ДДС, налага признаването на правото на данъчен кредит в случая. Няма данни за недобросъвестно упражняване на правото, следователно не са налице основания за отказ.

По отношение на доставчика „Й. У. С.” ЕООД:

С оспорения ревизионен акт е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 006,20 лв. по фактура № 0526/11.12.2008г. с предмет „ламарина черна 1,5 мм СВ, кабели СВТ 5x16, осветителни тела - лот”, издадена от „Й. У. С.” ЕООД.

По делото, е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, съгласно която фактурата е отразена в дневниците за продажби и подадените справки – декларации по ЗДДС, като са заверени съответните сметки.

На „Й. У. С.” ЕООД е извършена данъчна ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от 01.09.2008г. до 31.10.2008г., която е завършила с издаване на ревизионен акт № [ЕГН]/13.07.2010г. С ревизионния акт не са правени промени в дневника за продажби, определен е резултат ДДС за внасяне, в който е включен и начисления ДДС по процесната фактура, издадена от „Й. У. С.” ЕООД на [фирма] през данъчен период месец декември 2008г. общо в размер на 2006.20 лева.

При тези данни съдът счита, че неправилно е отказано право на данъчен кредит на жалобоподателя по фактурата, издадена от „Й. У. С.” ЕООД. Доказателствата по делото, прецени съвкупно налагат извода, че сделката е реално осъществена, предметът на доставката е закупен и получен от жалбоподателя, извършено е плащане по фактурата. Налице са законовите основания по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и са изпълнени условията по чл. 71 от ЗДДС. Издадена е фактура, подадена е справка-декларация по ЗДДС, сделката е включена в дневника за продажби на доставчика. Прекият доставчик се е задължил с плащането на ДДС като го е начислил в съответния данъчен период, потвърдено с влязъл в сила ревизионен акт. С ревизионния акт не са извършени корекции на начисления данък, нито са констатирани основания за това. Принципът на данъчен неутралитет не позволява в такъв случай да се откаже право на приспадане на данъчен кредит, при липсата на данни за недобросъвестност

при упражняването на правото.

Ревизионният акт в тази част е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

По отношение на доставчика „Б. Т. СБ” ЕООД:

С оспорения ревизионен акт е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 2000 лв. по фактура № 01435/12.02.3008г. с предмет „ремонт”, издадена от „Б. Т. СБ” ЕООД.

По делото, е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, съгласно която фактурата е отразена в дневниците за продажби и подадените справки – декларации по ЗДДС.

На [фирма] е извършена данъчна ревизия по ЗКПО и ЗДДС за данъчни периоди по ЗДДС от 01.11.2007г. до 31.08.2008г., която е завършила с издаване на ревизионен акт № [ЕГН]/07.09.2010г. При ревизията не са констатирани основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и начисления данък. В определените с ревизионния акт данъчни задължения за процесния данъчен период месец февруари 2008г. са включени и начисления ДДС по фактурата, издадена от [фирма] на [фирма] през данъчен период месец февруари 2008г. общо в размер на 2000 лева.

Настоящата съдебна инстанция счита, че не са налице основания за отказ на право на приспадане на данъчен кредит по фактурата с доставчик [фирма]. Доставчикът се е задължил с начисления данък, потвърдено с влязъл в сила ревизионен акт, съответно принципът на данъчен неутралитет не позволява на получателя на доставката по фактурата да му се откаже право на приспадане на данъчен кредит. Липсват данни за недобросъвестно упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, няма данни за наличие на основания за корекция на начисления от доставчика данък. Изпълнени са законовите изисквания на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и условията по чл. 71 от ЗДДС. Издадена е фактура, подадена е справка-декларация по ЗДДС, сделката е включена в дневника за продажби на доставчика, извършено е плащане. Съдът счита, че при съвкупна преценка на доказателствата по делото следва да се приеме, че реално е осъществена облагаема доставка по издадената от [фирма] на [фирма] фактура.

Ревизионният акт в тази част е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

По отношение на задълженията по ЗКПО.

В хода на ревизията със стойността на фактурите издадени от „Б. Т. СБ” ЕООД и ЕТ „Н. – Р. П.”, е увеличен финансовия резултат по реда на чл.16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО за 2008 г. с 12 002,20 лв. довело до определяне на данък за донасяне в размер на 1 200,02 лв. и съответните лихви за забава. Неправилно не са признати разходи по описаните по – горе фактури, издадени от Б. Т. СБ” ЕООД и ЕТ „Н. – Р. П.”. Доказано е че по фактурите са извършени плащания в пълен размер, сделките са признати за реално осъществени. Не са налице предпоставките на чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО за изключване на направените разходи при определяне на данъчната основа за облагане с корпоративен данък за 2008г. Счетоводният финансов резултат за 2008г. в данъчната декларация на жалбоподателя е правилно определен, както и корпоративния данък, който е платен, като в разходите са включени и направените плащания по процесните фактури. Ревизионният акт, в частта, в която с него е променен счетоводния финансов резултат за 2008г. като от

разходите са изключени 12 002 лева по фактурите издадени от „Б. Т. СБ“ ЕООД и ЕТ „Н. – Р. П.“ и е определен дължим корпоративен данък за довносяне в размер на 1200.20 лева главница и лихви за забава в размер на 251.95 лева е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че ревизионният акт в обжалваните части, предмет на настоящето съдебно производство е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя се дължат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за настоящата инстанция в размер на 300 лева, платено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие.

С тези мотиви, Административен съд София-град, I – во отделение, 43-ти състав:

РЕШИ :

ОТМЕНЯ ревизионен акт № [ЕГН]/07.09.2010г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение №280/15.02.2011г. на директора на Дирекция „ОДОП“ (ОУИ) – С. в частта на определени задължения за довносяне в размер на 8191.08 лева главница по ЗДДС, по фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и съответните лихви и на корпоративен данък за 2008г. в размер на 1200.20 лева главница и 228.90 лева лихви.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ (ОУИ) – С. да заплати на „М. и син“ООД, гр. С., чрез упълномощения процесуален представител адв. К. И., със съдебен адрес - С., ул. „К.“, бл. 25, вх. „Б“, ет. 1, ап. 22 разноски за съдебното производство в размер на 300 (триста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: